

DSC14

238

ID datové schránky: u698zw3

Vyhotoveno: 18.12.2015

Magistrát města Ostravy
Odbor dopravně správních činností
Prokešovo náměstí 8
729 30 Ostrava

Sp.zn.: S-SMO/414476/15/DSČ
Č.j.: SMO/451945/15/DSČ/Las

MAGISTRÁT MĚSTA OSTRAVA odbor dopravně správních činností		Č. dopor. Ds.
Došlo:	21-12-2015	Zpracov. Las
Č. j.:	454612	Úkl. znak 290.6
Přílohy:	1	S/5

Věc: Žádost o poskytnutí informace podle zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

Tímto v souladu s ust. § 14 zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“),

žádám

o zaslání kompletní kopie spisového materiálu v **digitální podobě do datové schránky**, vedeného výše uvedeným správním orgánem pod výše uvedeným číslem jednacím, a to ve lhůtě do 15 dnů (§ 14 odst. 5 písm. d) InfZ).

K dané žádosti dále uvádím následující:

Podle ust. § 2 odst. 3 InfZ se zákon nevztahuje na poskytování informací, „pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování, zejména vyřízení žádosti včetně náležitostí a způsobu podání žádosti, lhůt, opravných prostředků a způsobu poskytnutí informací“. Je tedy zřejmé, že InfZ není aplikovatelný pouze v případě, že zvláštní právní předpis stanoví jinou komplexní úpravu podmínek a provedení práva na informace (viz např. rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 30. března 2007, č.j. 57 Ca 87/2005-41).

Ustanovení správního řádu o nahlížení do spisu potřebný komplexní charakter nevykazují; oba instituty navíc mají odlišnou právní povahu. Zatímco postup žadatele o informace v režimu InfZ je realizací hmotného práva, garantovaného předpisy ústavního pořádku (čl. 17 Listiny), úprava správního řádu, jakožto procesního předpisu, stanoví postup uplatnění procesního práva účastníků řízení (a za stanovených podmínek jiných osob) seznámit se s obsahem spisu formou (fyzického) nahlédnutí. Taková procesní úprava proto nijak nevyklučuje možnost uplatnění hmotného práva na informace cestou podání žádosti dle InfZ, jejímž předmětem je obdržení požadovaných informací jinou formou než fyzickým nahlédnutím u správního orgánu. **Správní řád je proto ve vztahu k InfZ zvláštní úpravou pouze ve vztahu k nahlížení do spisu a uplatní se proto jen v případě žádosti, které jsou svým obsahem žádostmi o nahlédnutí do spisu** (rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 27. ledna 2004, č.j. 5A 158/2001-100).

Požaduje-li naproti tomu žadatel s odkazem na InfZ poskytnutí informací ze správního spisu jinou formou (zasláním kopií listin či sdělením konkrétních údajů), uplatní se plně režim vyřízení žádosti stanovený InfZ (rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 13. prosince 2006 č.j. 5 As 3/2006-70).

Magistrát města Ostravy
odbor dopravně správních činností

Č. j.: SMO/454612/15/DSČ/Kuč
Sp. zn.: S-SMO/454612/15/DSČ
INF - 1/2016/zák. č. 106/1999 Sb.

V Ostravě dne 04. ledna 2016

ROZHODNUTÍ

Magistrát města Ostravy, odbor dopravně správních činností, jako povinný subjekt podle ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl, že žádost, kterou dne 18.12.2015 podal ve smyslu ustanovení § 4 téhož zákona pan

ve věci poskytnutí informace zasláním kompletní kopie spisového materiálu vedeného pod sp. zn. S-SMO/414476/15/DSČ, se ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 téhož zákona

o d m í t á .

O d ů v o d n ě n í

Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností, byla doručena dne 21.12.2015 žádost účastníka řízení o poskytnutí informace podle ustanovení § 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), ve které požaduje o zaslání kompletní kopie spisového materiálu vedeného pod sp. zn. S-SMO/414476/15/DSČ, který je evidován na odboru dopravně správních činností Magistrátu města Ostravy, a to v souvislosti se správním řízením vedeným pro porušení podmínek provozu na pozemních komunikacích a následnou objektivní odpovědností provozovatele vozidla za správní delikt podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Účastník řízení žádost odůvodnil tím, že správní řád je ve vztahu k InfZ zvláštní úpravou pouze ve vztahu k nahlížení do spisu a uplatní se proto jen v případě žádosti, které jsou svým obsahem žádostmi o nahlédnutí do spisu, přičemž se odvolal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 27.12.2004 5 A 158/2001 -100. Požaduje-li naproti tomu žadatel s odkazem na InfZ poskytnutí informací ze správního spisu jinou formou (zaslání kopíí listin či sdělením konkrétních údajů), uplatní se plně režim vyřízení žádosti stanovený InfZ (rozhodnutí NSS ze dne 13.12.2006 č.j. 5 As 3/2006-70).

Ve vztahu k podané žádosti sdělujeme, že požaduje-li žadatel kompletní správní spis, pak specifickým postupem poskytování informací je ustanovení § 38 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), kde je upraven okruh osob, jímž takové právo svědčí. Nahlížení do spisu je tedy zvláštním institutem vůči obecné úpravě poskytování informací a je natolik komplexně upraveným specifickým postupem poskytování informací, že je subsumovatelné pod ustanovení § 2 odst. 3 zákona InfZ, z něhož plyne, že zákon o svobodném přístupu k informacím se nevztahuje na poskytování informací podle zvláštního právního předpisu. Spis příslušné spisové značky, jehož faktické okopírování spisu a zaslání v digitální podobě do datové schránky žadatel požaduje, je tedy správním spisem, a na základě ustanovení § 38 správního řádu má tedy žadatel právo bezprostředně se seznámit s jeho obsahem a také právo na pořízení kopíí listin z něj. O jeho účastenství v řízení ve věci, pro kterou byly spisy založeny, není pochyb. Jeho podstatou je vztah „nahlízejícího“ k věci, který odůvodňuje poskytnutí i takových informací, které by

obecnou cestou musely být odepřeny. Obsahem tohoto práva je fyzický a v zásadě neomezený přístup k originálu správního spisu a tím spojená možnost činit si výpisy a pořizovat kopie. Takto konstruované právo rozšiřuje možnosti přístupu k informacím pro vybrané skupiny osob. Je nerozhodné, že podání bylo nazváno jako žádost o poskytnutí informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Podání se totiž v souladu s ustanovením § 37 odst. 1 správního řádu posuzuje podle skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno. Ve své podstatě jde fakticky o realizaci procesního práva účastníka řízení na seznámení se s obsahem spisu, tudíž má přednost aplikace ustanovení § 38 správního řádu před informačním zákonem. Za těchto okolností lze oprávněně žádost o zaslání kompletní kopie spisového materiálu podřadit pod žádost o pořízení fotokopie spisu ve smyslu ustanovení § 38 odst. 4 správního řádu. Vyjádřené stanovisko je v kontextu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 13.8.2008 čj. 2 As 38/2007-78, www.nssoud.cz.

Na základě výše uvedeného povinný subjekt rozhodl, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, a žádost odmítl ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů s tím, že na zaslání kopie spisů není právní nárok, avšak není tímto dotčeno právo na pořízení kopie spisů v rámci institutu „nahlížení do spisu“ ve smyslu ustanovení § 38 odst. 4 správního řádu.

Poučení:

Proti rozhodnutí lze podat podle ustanovení § 16 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí ke Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, a to prostřednictvím podání u povinného subjektu - Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností. Patnáctidenní lhůta pro podání odvolání začíná plynout dnem následujícím po dni doručení písemnosti adresátovi, přičemž v případě, kdy adresát nebyl při doručení písemnosti zastižen, a písemnost byla uložena u doručovatele, se podle ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu pokládá písemnost za doručenou desátým dnem od data uložení. V souladu s ustanovením § 85 odst. 1 správního řádu má včas podané odvolání odkladný účinek. Podle ustanovení § 82 odst. 2 musí mít podané odvolání náležitosti uvedené v ustanovení § 37 odst. 2 správního řádu, tedy z něj musí být patrné, kdo odvolání činí, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu je napadáno a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy.

„otisk úředního razítka“

Ing. Bc. Dalibor Mozdřeň, MPA
vedoucí odboru dopravně správních činností

Rozdělovník: 1 x
1 x spis

Magistrát města Ostravy
Odbor dopravně-správních činností
Prokešovo náměstí 8
729 30 Ostrava

Vyhotoveno: 05.01.2016

Č.j.: SMO/454612/15/DSČ/Kuč

Věc: Odvolání proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace

Tímto v souladu s ust. § 16 zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“), podávám

odvolání

proti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace a

navrhuji,

aby nadřízený orgán rozhodl tak, že povinný subjekt požadovanou informaci poskytne. Stížnost je odůvodněna následovně:

I. Rekapitulace

Žádostí ze dne 18.12.2015 jsem v souladu s ust. § 14 InfZ žádal o pořízení kompletní kopie spisu vedeného povinným subjektem pod č.j. SMO/451945/15/DSČ/Las. Žádost je obsažena ve spisovém materiálu.

Povinný subjekt dne 4.1.2016 (doručeno téhož dne) rozhodl o odmítnutí žádosti. Rozhodnutí odůvodnil tím, že „...specifickým postupem poskytování informací je ustanovení § 38 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), kde je upraven okruh osob, jímž takové právo svědčí. Nahlížení do spisu je tedy zvláštním institutem vůči obecné úpravě poskytování informací a je natolik komplexně upraveným specifickým postupem poskytování informací, že je subsumovatelné pod ustanovení § 2 odst. 3 zákona InfZ, z něhož plyne, že zákon o svobodném přístupu k informacím se nevztahuje na poskytování informací podle zvláštního právního předpisu.

...Je nerozhodné, že podání bylo nazváno jako žádost o poskytnutí informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Podání se totiž v souladu s ustanovením § 37 odst. 1 správního řádu posuzuje podle skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno. Ve své podstatě jde fakticky o realizaci procesního práva účastníka řízení na seznámení se s obsahem spisu, tudíž má přednost aplikace ustanovení § 38 správního řádu před informačním zákonem. Za těchto okolností lze oprávněně žádost o zaslání kompletní kopie spisového materiálu podřadit pod žádost o pořízení fotokopie spisu ve smyslu ustanovení § 38 odst. 4 správního řádu. Vyjádřené stanovisko je v kontextu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 13.8.2008 č.j. 2 As 38/2007-78, www.nssoud.cz.

Povinný subjekt tedy odmítnutí žádosti opírá o tvrzení, že správní řád (dále též „SprŘ“) je zvláštním zákonem upravujícím poskytování informací; proto se postupuje podle něj a InfZ se v souladu s ust. § 2 odst. 3 InfZ neuplatní. Takový výklad je nesprávný.

II. Judikatura

Starší judikatura nebyla zcela jednotná a v některých případech se skutečně přikláněla k názoru, že správní řád představuje v oblasti poskytování informací zvláštní zákon, a InfZ se tedy v případě žádosti o poskytnutí informací ze správního spisu neuplatní. Judikatura však prošla značným vývojem, již před mnoha lety se ustálila a dlouhodobě konstantně prosazuje zcela opačný názor: **správní řád problematiku poskytování informací komplexně neupravuje a zvláštním zákonem je pouze ve vztahu k žádostem o nahlédnutí do spisu; v případě žádosti o poskytnutí informací ze správního spisu jinou formou se plně uplatní režim vyřízení žádosti stanovený InfZ.**

Povinný subjekt svůj mylný názor opřel o rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále také „NSS“) č.j. 2 As 38/2007 – 78 ze dne 13.8.2009, tedy rozsudek, který se vztahuje na aplikaci InfZ vůči Policii České Republiky jakožto povinnému subjektu a rozporováním toho, zda-li se dá aplikovat zákon o svobodném přístupu k informacím na trestní právo. Tento rozsudek povinný subjekt použil naprosto vědomě a účelově, neboť o existenci novější – a protichůdné – judikatury dobře věděl: citoval jsem ji již v samotné žádosti o poskytnutí informace a povinný subjekt ji dokonce sám zrekapituloval v souhrnu toho, co jsem k žádosti uvedl. V samotném rozhodnutí však k této judikatuře vůbec nepřihlédl, nijak se k ní nevyjádřil a nepokusil se s ní jakkoliv argumentačně vypořádat.

Výše uvedený rozsudek se vztahuje k již neplatnému správnímu řádu z roku 1967, účinnému do 1.1.2006. **Povinný subjekt se tedy opírá o zastaralý judikát vztahující se k zastaralé právní úpravě.** Tuto skutečnost se poněkud komicky pokusil zamaskovat tím, že zmíněný rozsudek doslovně necitoval, ale „nepohodlně pasáže“ vypustil a přeformuloval ho vlastními slovy, neboť jinak by bylo ihned patrné, že se paragrafy uváděné v citovaném rozsudku v dnes platném správním řádu vztahují k něčemu úplně jinému.

Výše uvedený právní názor však nekoresponduje s rozsudkem NSS č.j. 8 As 34/2005 – 76 ze dne 28.3.2006, v němž soud konstatoval, že **se žádost o kopii rozhodnutí podle InfZ, navíc výslovně tak označenou, považuje za nepochybnou žádost o sdělení informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím, která v posuzované věci není ustanovením § 23 správního řádu nijak omezena:**

„Z § 23 správního řádu vyplývá, že účastníci řízení a jejich zástupci (v některých případech – a to prokáže-li odůvodněnost svého požadavku, i jiná osoba) mohou získat informace o řízení před správními orgány nahlížením do spisu. Citované ustanovení zároveň upravuje maximální možnou šíři tohoto oprávnění, tj. právo nahlížet do spisu v celém jeho rozsahu s výjimkou protokolu o hlasování, a aniž by nahlížející osoba musela jakkoliv specifikovat obsah informací, které hodlá ve spisu nalézt. V takto široce koncipovaném oprávnění přístupu ke spisu ustanovení § 23 správního řádu (v souladu se shora citovaným názorem Nejvyššího správního soudu) vylučuje aplikaci zákona o svobodném přístupu k informacím. **Tento závěr ovšem nemůže vyloučit užší přístup (podle zákona o svobodném přístupu k informacím) k in-**

formacím obsaženým ve spise o správním řízení, není-li poskytnutí požadované informace zákonem omezeno.

Nejvyšší správní soud považuje žádost o kopii rozhodnutí, jak byla žalobcem podána, za jednoznačnou žádost o informace v tomto rozhodnutí obsažené; zákon o svobodném přístupu k informacím neobsahuje definici „informace“ – obecně je obsah tohoto výrazu chápán jako „zpráva, sdělení“, jako určitý projev, ve kterém se konstatují fakta. Pokud žalobce požadoval kopii rozhodnutí jako celku, pak nevyloučil žádný z údajů v něm obsažených jako takový, který nepožaduje. **Úvaha stěžovatele o tom, že žádost o kopii určitého rozhodnutí ze správního spisu není žádostí o informaci o skutečnostech v rozhodnutí obsažených, ale žádostí o nahlédnutí do spisu, není důvodná. Žalobce nepožadoval nahlédnutí do spisu, ale domáhal se informací obsažených v jediném konkrétním rozhodnutí, které ve své žádosti zcela přesně specifikoval.** Taková žádost ostatně odpovídá situaci, kdy žadatel nemůže znát detailně obsah požadovaného rozhodnutí.

Nejvyšší správní soud proto žádost stěžovatele, navíc výslovně tak označenou, považuje za nepochybnou žádost o sdělení informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím, která v posuzované věci není ustanovením § 23 správního řádu nijak omezena.“

Uvedený právní názor byl potvrzen i dalším rozsudkem NSS č.j. 6 As 52/2007 – 80 ze dne 15.9.2008, kde soud konstatoval, že **pokud se žadatel o informace výslovně dovolává postupu podle zákona o svobodném přístupu k informacím, není důvod jeho žádost odmítnout s poukazem na § 23 odst. 2 správního řádu.**

Soud se zde rovněž vyslovil k rozsudku NSS č.j. 5 A 158/2001 – 100 ze dne 27.1.2004, na základě kterého mi povinný subjekt odmítl poskytnout požadovanou informaci, a to následovně:

„Městský soud přitom vycházel z právního názoru vysloveného Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 27. 1. 2004, č. j. 5 A 158/2001 – 100, v němž se Nejvyšší správní soud zabýval mimo jiné vztahem mezi zákonem o svobodném přístupu k informacím a správním řádem, jmenovitě ust. § 23 zákona č. 71/1967 Sb. Dospěl přitom k závěru, že *„ustanovení § 23 správního řádu o nahlížení do spisu bezesporu slouží k získání informací o správním spisu či jeho části pro účastníky řízení, jejich zástupce, či pro jiné osoby. Ačkoli (jak je to obvyklé) správní řád má povahu obecného právního předpisu ve vztahu ke zvláštním předpisům upravujícím správní řízení, pokud se týká § 23 správního řádu, je ve vztahu k zákonu č. 106/1999 Sb. naopak ustanovením zvláštním. V případech, na které se vztahuje § 23 správního řádu nelze tedy aplikovat zákon o svobodném přístupu k informacím.“* **Šestý senát Nejvyššího správního soudu, stejně jako osmý senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 28. 3. 2006, č. j. 8 As 34/2005 – 76, na nějž stěžovatel ve své kasační stížnosti odkazuje, neshledal důvod odchytil se od citovaného právního názoru, nelze však přisvědčit městskému soudu (jakož i žalovanému) a jeho závěrům, které z tohoto rozhodnutí vyvozuje.** Především nutno uvést, že citovaným rozsudkem ve věci sp. zn. 5 A 158/2001 došlo ke zrušení rozhodnutí správního orgánu pro nepřezkoumatelnost, přičemž bylo dále poukázáno na to, že žalobcova žádost ve věci byla formulována značně všeobecně (poskytnutí informací týkajících se postupu minister-

stva ve správním řízení ...), takže žalovaný měl především vyzvat žalobce k upřesnění této žádosti. Poté měl posoudit, zda se jedná o žádost podle zákona o svobodném přístupu k informacím a zda takovéto žádosti lze vyhovět (např. v případě žádosti o poskytnutí informací obecnějšího charakteru, byť i z jmenovitě označených správních řízení, o lhůtách vyřízení, v kolika případech bylo žádostem vyhověno apod.), či zda žádost měla být podle § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím zamítnuta s tím, že se na daný případ vztahuje jiné zákonné ustanovení (ustanovení jiného právního předpisu), anebo zda měl být učiněn závěr, že se (se zřetelem na obsah žádosti) o žádost ve smyslu § 13 zákona o svobodném přístupu k informacím vůbec nejedná. **Uvedený právní názor podle názoru šestého senátu Nejvyššího správního soudu nutno proto vykládat tak, že postup podle § 23 správního řádu o nahlížení do spisů připadá v úvahu v těch případech, kdy žadatel skutečně požaduje získání informací prostřednictvím nahlížení do spisu ve smyslu uvedeného zákonného ustanovení. Pokud však takovýto postup nevolí a výslovně se dovolává postupu podle zákona o svobodném přístupu k informacím, není důvod jeho žádost odmítnout s poukazem na speciální právní úpravu uvedenou v § 23 odst. 2 správního řádu.**

V daném případě se stěžovatel domáhá poskytnutí informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím, **mělo tedy být o jeho žádosti rozhodováno podle uvedeného zákona, byť se jednalo o poskytnutí informací ze správního spisu, a nebylo možné jeho žádost odmítnout s poukazem na speciální právní úpravu tehdy účinného § 23 správního řádu.** Žalovaný měl pouze posoudit, zda se stěžovatel domáhal poskytnutí takových informací, které povinný subjekt není ve smyslu příslušných ustanovení zákona o svobodném přístupu k informacím povinen poskytnout.“

Jak již bylo uvedeno v mnou podané žádosti o poskytnutí informace (citováno podle Metodického doporučení Ministerstva vnitra ČR, viz níže), podle ust. § 2 odst. 3 InfZ se zákon nevztahuje na poskytování informací, „*pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování, zejména vyřízení žádosti včetně náležitostí a způsobu podání žádosti, lhůt, opravných prostředků a způsobu poskytnutí informací*“. Je tedy zřejmé, že InfZ není aplikovatelný pouze v případě, že zvláštní právní předpis stanoví jinou komplexní úpravu podmínek a provedení práva na informace (viz např. rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 30. března 2007, č.j. 57 Ca 87/2005-41).

Ustanovení správního řádu o nahlížení do spisu potřebný komplexní charakter nevykazují; oba instituty navíc mají odlišnou právní povahu. Zatímco postup žadatele o informace v režimu InfZ je realizací hmotného práva, garantovaného předpisy ústavního pořádku (čl. 17 Listiny), úprava správního řádu, jakožto procesního předpisu, stanoví postup uplatnění procesního práva účastníků řízení (a za stanovených podmínek jiných osob) seznámit se s obsahem spisu formou (fyzického) nahlédnutí. Taková procesní úprava proto nijak nevyklučuje možnost uplatnění hmotného práva na informace cestou podání žádosti dle InfZ, jejímž předmětem je obdržení požadovaných informací jinou formou než fyzickým nahlédnutím u správního orgánu. **Správní řád je proto ve vztahu k InfZ zvláštní úpravou pouze ve vztahu k nahlížení do spisu a uplatní se proto jen v případě žádosti, které jsou svým obsahem žádostmi o nahlédnutí do spisu** (rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 27. ledna 2004, č.j. 5 A 158/2001 – 100).

Požaduje-li naproti tomu žadatel s odkazem na InfZ poskytnutí informací ze správního spisu jinou formou (zasláním kopií listin či sdělením konkrétních údajů), uplatní se plně režim vyřízení žádosti stanovený InfZ (rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 13. prosince 2006 č.j. 5 As 3/2006 – 70).

III. Metodické doporučení Ministerstva vnitra ČR

Ministerstvo vnitra se ve svém dosud platném *Metodickém doporučení k postupu povinných subjektů podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím – vyřizování žádostí o informace ze správních spisů** k dané problematice vyslovalo zcela jednoznačně:

Postup povinných subjektů, spočívající v paušálním odpírání poskytování informací ze správních spisů s odkazem na správní řád, resp. v nevyřizování takové žádosti v režimu InfZ ... není v souladu se zákonem a představuje zásah do ústavně zaručeného práva na přístup k informacím.

V režimu InfZ tedy postupuje povinný subjekt v situaci, kdy žadatel svým podáním tento právní režim založí. V takovém případě je povinností povinného subjektu požadované informace poskytnout, s výjimkou informací, u nichž je dle InfZ dán některý z důvodů pro jejich neposkytnutí. Povinný subjekt bude tedy postupovat při vyřízení žádosti v intencích § 12 InfZ, dle něhož *všechna omezení práva na informace provede povinný subjekt tak, že poskytne požadované informace včetně doprovodných informací po vyloučení těch informací, u nichž to stanoví zákon.*

Jak vyplývá z výše uvedeného, **může být žadatelem o informace ze správních spisů dle InfZ i účastník řízení.** Jelikož má účastník právo seznámit se (formou nahlédnutí do spisu a ve spojení s ním i pořizováním výpisů či kopií) s celým obsahem spisu (s výjimkou informací dle § 38 odst. 6 správního řádu), **není při vyřizování jeho žádosti v režimu InfZ třeba aplikovat důvody omezení práva na informace.**

Shrnutí:

V režimu InfZ lze žádat o poskytnutí informací obsažených ve správních spisech; žadatelem může být účastník řízení i jiná osoba. Povinné subjekty nejsou oprávněny takovou žádost v režimu InfZ nevyřizovat.

Při vyřízení žádosti se postupuje v plné míře dle InfZ, včetně aplikace důvodů pro omezení práva na informace. Tyto důvody není třeba aplikovat pouze ve vztahu k účastníkům řízení, kteří jsou zásadně oprávněni seznámit se s obsahem spisu v plném rozsahu. Podmínkou poskytnutí informace v režimu InfZ není prokázání právního zájmu žadatele.

IV. Další podpůrné argumenty

Právo na pořizování kopie spisu podle SprŘ je spojeno s fyzickým nahlédnutím do spisu a tedy nutností se ke správnímu orgánu osobně dostavit, viz ust. § 38 odst. 4 SprŘ: „*S právem nahlížet do spisu je spojeno právo činit si výpisy a právo na to, aby správní orgán pořídil kopie spisu nebo jeho části.*“ **Účastník řízení tedy podle SprŘ nemá právní nárok na zaslání kopie spisu, ale pokud žádá o její pořizování, musí se k příslušnému správnímu orgánu**

* <http://www.mvcr.cz/odk2/SCRIPT/ViewFile.aspx?docid=21323032>

dostavit osobně. To by znamenalo, že by se např. účastník řízení z Karlových Varů musel dostavit k úřadu do Ostravy jen proto, aby mu byla pořízena kopie spisu. Takový postup je naprosto absurdní a v rozporu s ust. § 6 odst. 2 SprŘ, které stanoví, že „*správní orgán postupuje tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady, a dotčené osoby co možná nejméně zatěžuje.*“

Výše popsaný postoj by navíc vedl k tomu, že **by účastníci řízení neměli právo požadovat informace ze správních spisů podle InfZ a museli by se za účelem jejich získání dostavit osobně, zatímco osoby, které se řízení neúčastní a nemají s ním nic společného, by informace ze spisu podle InfZ požadovat mohly.** Účastník řízení z Karlových Varů by musel jet za účelem pořízení kopie spisu na úřad do Ostravy, kdežto např. jeho manželka (eventuelně úplně cizí osoba), řízení se neúčastní, by měla právo na to, aby jí správní orgán kopii spisu pořídil a zaslal v rámci InfZ. Ve svém důsledku by tedy účastník řízení mohl být nucen požadovat informace podle InfZ přes nastrčené, řízení se neúčastní osoby, neboť jim by povinný subjekt informace podle InfZ poskytl, zatímco přímo jemu nikoliv. Mimořádná absurdnost takového postupu a pokřivené interpretace práva je zcela zjevná.

Poskytování informací podle InfZ, nikoliv podle SprŘ, je výhodné i pro správní orgán, a to minimálně ze dvou důvodů:

- Povinný subjekt je v souladu s ust. § 17 InfZ oprávněn požadovat úhradu nákladů spojených s poskytnutím informace, kdežto informace podle ust. § 38 SprŘ musí správní orgán poskytovat bezplatně;
- Povinný subjekt může žádost podle InfZ vyřídit kdykoliv v 15denní zákonné lhůtě, tedy v době, kterou si příslušný úředník pro vyřízení žádosti sám zvolí a vyhradí, zatímco účastník řízení může přijít osobně žádat o nahlédnutí a poskytnutí informací ze spisu podle SprŘ kdykoliv, tedy i v době, která je pro úředníka nevhodná, narušuje mu jeho jinou činnost apod.

V. Závěr

Podle ust. § 16 odst. 2 InfZ „*povinný subjekt předloží odvolání spolu se spisovým materiálem nadřízenému orgánu ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení odvolání.*“

Podle ust. § 16 odst. 3 InfZ „*nadřízený orgán rozhodne o odvolání do 15 dnů ode dne předložení odvolání povinným subjektem. Lhůta pro rozhodnutí o rozkladu je 15 pracovních dnů ode dne doručení rozkladu povinnému subjektu. Lhůtu nelze prodloužit.*“

Z důvodů uvedených a odůvodněných výše proto navrhuji, aby odvolací orgán postupoval tak, jak je uvedeno výše.

Magistrát města Ostravy
odbor dopravně správních činností

Předání odvolání

Č. j.: SMO/008924/16/DSČ/Kuč
S-SMO/454612/15/DSČ
Sp. zn.: INF-238/2015/zák. č. 106/1999

Krajský úřad
Moravskoslezský kraj
Odbor dopravy
28. října 117
702 18 Ostrava

Vyřizuje: Bc. Svatopluk Kučera
Telefon: 599 444 878
Fax: 599 444 868
E-mail: skucera@ostrava.cz

Datum: 08. ledna 2016

██████████ žádost o poskytnutí informace - předání odvolání

Podle ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „InfZ“), předáváme odvolání, které podal

██████████
proti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti o poskytnutí informací ve smyslu InfZ.

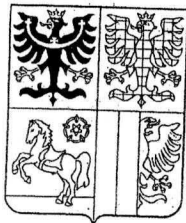
Odvolatel dne 21.12.2015 podal žádost o poskytnutí informace, a to o vyhotovení kopie celého spisu vedeného pod sp. zn. S-SMO/414476/DSČ, který je evidován na účastníka řízení ██████████ v souvislosti s porušením pravidel silničního provozu. V zákonné lhůtě bylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti, neboť povinný subjekt je toho názoru, že ustanovení § 38 správního řádu („nahlížení do spisu“) je speciální právní úprava oproti obecné právní úpravě obsažené v InfZ. Je nepochybné, že odvolatel požadoval komplexní spisový materiál konkrétního správního řízení, a v tomto případě je dána kompletnost právní úpravy dle správního řádu, přičemž v daném rozsahu žádosti je zároveň vyloučena aplikace InfZ.

V podaném odvolání ██████████ navrhuje, aby odvolací orgán přikázal povinnému subjektu poskytnout požadovanou informaci, přičemž zdůrazňuje výhodnost takového postupu pro správní orgán v případě, že požadovanou informaci poskytne podle InfZ. Máme za to, že odmítnutí žádosti o poskytnutí informace bylo zcela na místě a v souladu s právní úpravou.

MAGISTRÁT MĚSTA OSTRAVA
odbor dopravně správních činností

Ing. Bc. Dalibor Mozdřeň, MPA
vedoucí odboru dopravně správních činností

Přílohy: 1 / 11

KRAJSKÝ ÚŘAD
MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ
Odbor dopravy
28. října 117, 702 18 Ostrava

dsc 14 (238)

Čj: MSK 5027/2016
Sp. zn.: DSH/2941/2016/Dos
276.11 S5
Vyřizuje: Mgr. Jan Dospiva
Odbor: Odbor dopravy
Telefon: 595 622 210
Fax: 595 622 143
E-mail: posta@msk.cz
Datum: 2016-01-26

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne 26.1.2016 Dr

-35-

Rozhodnutí

Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy (dále „krajský úřad“), v přenesené působnosti na základě ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o kraích, a ust. § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, na základě odvolání , přezkoumal rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 4. 1. 2016, č. j. SMO/454612/15/DSC/Kuč, kterým byla odmítnuta žádost o poskytnutí informace zasláním kompletní kopie spisového materiálu vedeného pod spisovou značkou S-SMO/414476/15/DSC.

Podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání **zamítá** a napadené rozhodnutí se **potvrzuje**.

Odůvodnění

Krajský úřad vycházel z kopie spisové dokumentace Magistrátu města Ostravy (dále jen „magistrát“) sp. zn. S-SMO/454612/15/DSC. Magistrát napadeným rozhodnutím odmítl žádost o poskytnutí informace zasláním kompletní kopie spisového materiálu vedeného pod spisovou značkou S-SMO/414476/15/DSC.

V řádně a včas podaném odvolání uvádí, že povinný subjekt odmítnutí žádosti opírá o tvrzení, že správní řád je zvláštním ustanovením upravujícím poskytování informací, proto se postupuje podle něj a zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“) se neuplatní. Takový výklad je podle odvolatele nesprávný. Správní řád problematiku poskytování informací komplexně neupravuje a zvláštním zákonem je pouze ve vztahu k žádostem o nahlédnutí do spisu; v případě žádosti o poskytnutí informací ze správního spisu jinou formou se plně uplatní režim vyřízení žádosti stanovený informačním zákonem. Povinný subjekt svůj mylný názor opřel o rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) č. j. 2 As 38/2007 – 78 ze dne 13. 1. 2009, tedy rozsudek, který se vztahuje na aplikaci informačního zákona vůči Policii České republiky jakožto povinnému subjektu a k již neplatnému správnímu řádu z roku 1967. Povinný subjekt se tedy opírá o zastaralý judikát vztahující se k zastaralé právní úpravě. Odvolatel pak poukazuje na rozsudky NSS č. j. 8 As 34/2005 – 76, 6 As 52/2007 – 80, jakož i na Metodické doporučení Ministerstva vnitra, a dále podpůrně uvádí další argumenty s ohledem na § 6 odst. 2 správního řádu (zásada hospodárnosti).

Krajský úřad přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí, jakož i řízení, které mu předcházelo, s právními předpisy a došel k závěru, že odvolání je nedůvodné.

Pod č. j. S-SMO/414476/15/DSC prověřoval magistrát oznámení Městské policie Ostrava k přestupku, jehož se měl dopustit dne 2. 10. 2015 v době nejméně od 14:50 do 15:10 hodin blíže neustanovený řidič motorového

Zavedli jsme systém environmentálního řízení a auditu

tel.: 595 622 222
fax: 595 622 126
ID-DS: 8x6bxsdt

IČ: 70890692
DIČ: CZ70890692
Úřední hodiny Po a St 9.00–17.00; Út, Čt 9.00–14.30; Pá 9.00–13.00

Bankovní spojení: Česká spořitelna, a. s. – centrála Praha
č. účtu: 1650676349/0800

www.msk.cz

vozidla tovární značky Škoda, RZ 7T3 1327; tím; že v Ostravě – Svinově na ulici Mannesmannově /ČD/, ačkoli je v daném místě dopravní značkou B 1 „Zákaz vjezdu všech vozidel v obou směrech“ s dodatkovou tabulkou „Mimo dopravní obsluhu“, s výše uvedeným vozidlem vjel do míst, kde je to dopravním značením zakázáno, následně tam i parkoval.

Pan jakožto provozovatel předmětného vozidla, obdržel dne 18. 12. 2015 výzvu ke sdělení skutečnosti potřebných k určení totožnosti daného řidiče. Téhož dne odvolatel zaslal magistrátu žádost o poskytnutí informace ve formě zaslání kompletní kopie spisového materiálu S-SMO/414476/15/DSC v digitální podobě do datové schránky. Dne 4. 1. 2016 vydal magistrát rozhodnutí, kterým tuto žádost odmítl.

Ke dni vydání napadeného rozhodnutí tedy byl odvolatel v pozici osoby, která jako provozovatel vozidla může mít na výsledku případného správního řízení ve věci právní zájem, jak má na mysli ustanovení § 38 odst. 2 správního řádu. Patří tak do okruhu osob, které mají právo nahlížet do spisu podle § 38 správního řádu včetně práva na pořízení kopie spisu.

Podle § 2 odst. 3 informačního zákona se zákon nevztahuje na poskytování informací, které jsou předmětem průmyslového vlastnictví, a dalších informací, pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování, zejména vyřízení žádosti včetně náležitostí a způsobu podání žádosti, lhůt, opravných prostředků a způsobu poskytnutí informací. Krajský úřad se přitom ztotožňuje s názorem magistrátu, že zvláštní úpravu poskytování informací zde představuje právě § 38 správního řádu, který má aplikační přednost před informačním zákonem v případě, že se jedná o realizaci práv spojených s nahlížením do spisu.

Odvolateli nelze přisvědčit, že správní orgán prvního stupně vycházel z již překonané judikatury NSS. Naopak novější judikatura na rozdíl od odvolatelem citovaných rozsudků týkajících se § 23 „starého“ správního řádu (zákon č. 71/1967 Sb.) se již výslovně zabývala vztahem § 38 správního řádu (nahlížení do spisu) a informačního zákona (např. právě rozsudek NSS č. j. 2 As 38/2007 – 78 nebo 7 Ans 18/2012 – 27). Dovodila přitom, že tato úprava institutu nahlížení do spisu již požadavek komplexnosti úpravy splňuje. Oproti § 23 „starého“ správního řádu totiž § 38 správního řádu upravuje jak okruh osob, jimž takové právo svědčí (odst. 1, 2), tak práva spojená s nahlížením do spisu (odst. 4), postup v situacích, kdy je nahlížení do spisu odepřeno (odst. 5), postup ve zvláštních případech (odst. 3, podle něhož se postupuje, požádají-li o „nahlížení“ do spisu osoby nevidomé), i postup v situacích, kdy část spisu poskytnuta být nesmí (odst. 6). Z uvedeného je patrné, že ustanovení § 38 zakotvuje natolik komplexní postup při poskytování informací, který je podřaditelný pod ustanovení § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím. Požaduje-li tedy účastník řízení kopii předmětného spisového materiálu, vzhledem k tomu, že nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu je natolik zvláštní procedurou, se informační zákon neužije. To sice neznamená, že správní řád jakožto celek je vůči informačnímu zákonu zvláštním předpisem, avšak jde-li fakticky o realizaci procesního práva účastníka řízení na seznámení se s obsahem spisu, má přednost aplikace § 38 správního řádu před informačním zákonem (odvolací orgán v podrobnostech odkazuje na obsah uvedených rozsudků).

Tento právní názor rovněž potvrzuje rozsudek NSS č. j. 9 Ans 7/2012 – 56, ve kterém je dále uvedeno, že *„Přesvědčení povinného subjektu o tom, že požadovaná informace nespadá pod režim zákona o svobodném přístupu k informacím, nezbavuje tento subjekt povinnosti vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti dle § 15 odst. 1 informačního zákona podané v režimu tohoto zákona. Závěr o tom, že se jedná o informaci, jejíž poskytování upravuje zvláštní zákon (§ 2 odst. 3 informačního zákona), v sobě již zahrnuje věcné posouzení žádosti, jež musí být možné přezkoumat v odvolacím, případně v navazujícím soudním řízení.“*

Uvedená judikatura tedy překonává jak odvolatelem uváděné rozsudky, tak Metodické doporučení Ministerstva vnitra, na které se odvolatel odkazuje. Co se týče námítky odvolatele, že rozsudek NSS č. j. 2 As 38/2007 – 78 se vztahuje na aplikaci informačního zákona vůči Policii České republiky jakožto povinnému subjektu (a tedy k otázce, zda se dá informační zákon na trestní právo) a k již neplatnému správnímu řádu z roku 1967, pak tato námítka je v rozporu s obsahem tohoto rozsudku. Požadované informace se v rozsudkem řešeném případě týkaly spisu vedeného o stížnosti, tedy nikoli trestního řízení, a žádost o informace z tohoto spisu byla podána 7. 2. 2006, tedy již za účinnosti „nového“ správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb.). Přitom rozsudek výslovně uvádí, že

tuto žádost o nahlížení spisu je vždy nutno posoudit podle právní úpravy účinné v den podání této žádosti a nejde o případ pravé retroaktivity.

Lze tak shrnout, že pokud účastník řízení či jiná osoba mající na věci právní zájem požaduje s odkazem na informační zákon kompletní kopii daného správního spisu, jde fakticky o realizaci procesního práva na seznámení se s obsahem spisu a má přednost aplikace § 38 správního řádu před informačním zákonem. Nicméně když správní orgán, vůči němuž tento požadavek směřuje, kopii spisu s odkazem na tento závěr nezašle, musí rozhodnout o odmítnutí žádosti podle § 15 odst. 1 informačního zákona.

Odvolatel jakožto provozovatel předmětného vozidla žádal o zaslání kompletní kopie spisového materiálu daného řízení, tedy se fakticky jedná o žádost o pořízení fotokopie spisu ve smyslu § 38 odst. 4 správního řádu. Význam nemá ani to, že podání bylo nazváno jako žádost o poskytnutí informace podle informačního zákona; podání se totiž v souladu s § 37 odst. 1 správního řádu posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno.

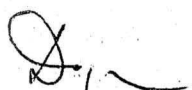
Nelze tak argumentovat hmotným právem na informace, jedná-li se svou povahou o uplatnění procesních práv. Rovněž nelze argumentovat, že účastníci řízení by tím měli méně práv na rozdíl od osob, které se řízení neúčastní, neboť namísto obdržení požadovaných informací by se museli za účelem jejich získání dostavit osobně. Právě naopak – účastníkům řízení, stejně jako osobám, které prokážou právní zájem ve věci, je na rozdíl od ostatních osob přiznáno právo na fyzický a v zásadě neomezený přístup k originálu správního spisu a s tím spojená možnost činit si výpisy a pořizovat kopie. Takto konstruované právo *rozšiřuje* možnosti přístupu k informacím pro vybrané skupiny osob. Tomuto právu nemůže být nadřazena ani zásada hospodárnosti vyjádřená v § 6 odst. 2 správního řádu, jak tvrdí odvolatel. Je otázkou, zda a do jaké míry by správní orgán v rámci určité vstřícnosti měl vyhovět požadavku účastníka řízení na zaslání kopie předmětného spisového materiálu, to však nic nemění na tom, že na takovýto požadavek účastníka řízení se neaplikuje informační zákon.

Z těchto důvodů krajský úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se nelze dále odvolat (§ 91 odst. 1 správního řádu).

Mgr. Jan Dospiva
vedoucí oddělení dopravně správních agend
odboru dopravy

Rozdělovník

1. Účastníci řízení:
2. Na vědomí: Magistrát města Ostravy

